

Historia szkoły

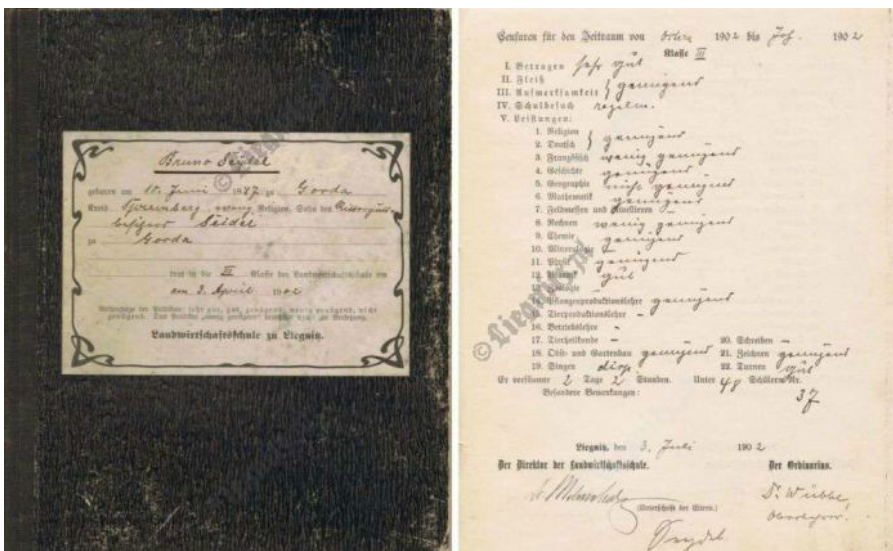
Czasy przedwojenne

Budynek szkolny został wzniesiony w drugiej połowie XIX w. i do chwili obecnej zachował zdecydowaną większość oryginalnych elementów architektonicznych. Jego historia przed wojną związana była z funkcjonowaniem niemieckiej szkoły rolniczej, której działalność zainicjowano w 1878r. Szkoła była utrzymywana wspólnie przez miasto, prowincję, stowarzyszenie rolników oraz osoby prywatne. Od 1897r. Organizowano w niej kursy rolnicze dla nauczycieli nauczania początkowego. Przy szkole prowadzono również ogródki doświadczalne. Ze wzmianek w niemieckich przewodnikach dowiadujemy się, że szkoła istniała do 1939r. Zachowało się kilka fotografii szkoły umieszczonych na kartach pocztowych.

Zachowało się także zdjęcie dzienniczka ucznia Bruno Seidela, który był uczniem Szkoły Rolniczej w latach 1902-1904:

Po wojnie

W 1950r. odradza się jako Publiczna Szkoła Ogólnokształcąca Stopnia Podstawowego Nr 9 z niemieckim językiem nauczania. Pierwsi uczniowie to dzieci ludności niemieckiej. Znaczna część młodzieży należała do zgrupowań harcerskich. Od 1956r. zaczął się proces spadku frekwencji uczniów (przyczyna to migracja ludności z terenów Polski do Niemiec), wynikiem którego w 1963r. zamknięto szkołę. Ostatnim kierownikiem szkoły była pani Jadwiga Sklepkiewicz. W szkole wykładano następujące przedmioty: język niemiecki, język polski, matematyka i biologia. Od 1957r.

Obok upadającej szkoły z niemieckim językiem nauczania, rozpoczęła działalność Szkoła Podstawowa nr 7 z żydowskim językiem nauczania. Liczba uczniów stopniowo się powiększała, co spowodowało trudności w nauczaniu (brak pomocy naukowych dodatkowo pogłębiał kryzys). W 1959r. Zarząd Powiatowy w Legnicy wystosował pismo do Wydziału Oświaty Prezydium Miejskiej Rady Narodowej w Legnicy z prośbą o reorganizację szkoły podstawowej w szkołę średnią. Rezultatem było utworzenie III Liceum Ogólnokształcącego. W klasach V-VII wprowadzono naukę

W późniejszym okresie przy ulicy Rewolucji Październikowej nr 32 mieściły się:

- Szkoła Podstawowa nr 5,
- Filia Politechniki Wrocławskiej,
- Technikum Samochodowe.
- **21VIII 1992r. został utworzony Zespół Szkół Ogólnokształcących nr 1 w Legnicy (V Liceum Ogólnokształcące i Liceum Ogólnokształcące dla Pracujących).**
Stanowisko dyrektora powierzono panu Edwardowi Doboszowi.

Z dniem 31.08.2017r. wieloletni dyrektor szkoły Edward Dobodz odszedł na emeryturę. Od 1.09.2017 roku dyrektorem został dr Piotr Niemiec.

Historia ulicy

18 maja 1649 r. książę [Ludwik IV](#) (1616 -1663) poślubił Annę Zofię - księżniczkę meklemburską . Stryj księcia Ludwika - książę legnicki [Jerzy Rudolf](#) (1602-1653) ofiarował Annie Zofii w prezencie ślubnym podlegnicki folwark mleczny, który został nazwany Sophienthal. Tam księżna założyła kosztowny ogród ozdobny (Lustgarten) oraz aleję do jazdy konnej (Rennbahn). Ok. 1657 r. książę Ludwik postawił żonie w jej ogrodach pawilon (Lusthaus), na którego ścianach książęcy goście pisali rymowane sentencje. Był to swoisty sztambuch księżnej. Po śmierci księżnej Anny Zofii ogród został odkupiony przez Wilhelma Kittlera i stopniowo ulegał upadkowi. W 1869 r. obszar Sophienthal włączono do miasta. W 1870 r. powstał plan zabudowy tej dzielnicy z przeznaczeniem na postawienie tam zakładów przemysłowych. W 1873 r. oddano do użytku drugą na Dolnym Śląsku [szkołę rolniczą](#) (dziś: V LO). Do roku 1877 na odcinku od ul. Piastowskiej do ul. Jagiellońskiej obok budynków mieszkalnych postawiono:

- tartak parowy Mllera,
- rozbudowano fabrykę pianin Seilera (1849),
- powstała fabryka maszyn [Teicherta](#), późniejsza [Gubischa](#) (1900).

W ciągu siedmiu lat Seiler zabudował dalszą część ulicy pomiędzy ul. Jagiellońską a ul. Książęcą.

- 16.01.1946 r. w ramach repolonizacji nazw ulica otrzymała nazwę: **Senatorska**.
- 01.1952 r. zmieniono nazwę na **Rewolucji Październikowej**.
- 5.07.1991 r. powrócono do pierwotnej powojennej nazwy.
- Ulica **Senatorska** ma długość 887 m.